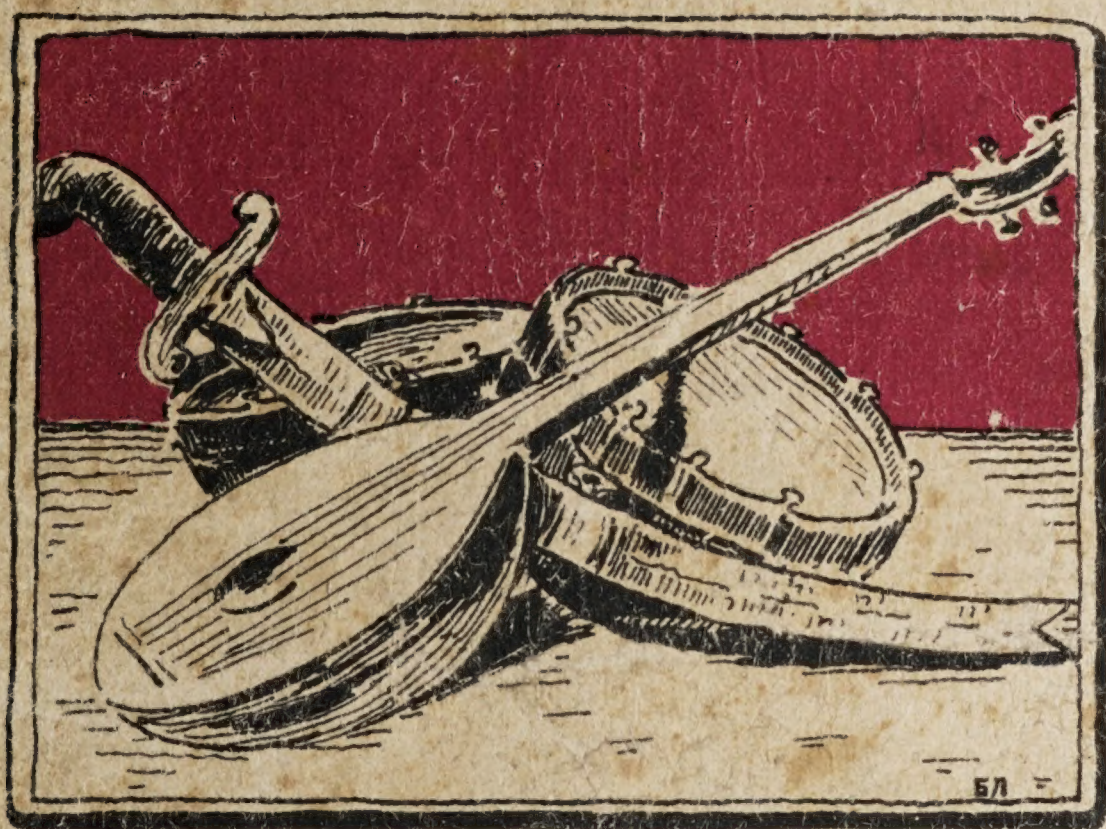

PHILARET KOLESSA

KRIEGS-QUARTETTE

19

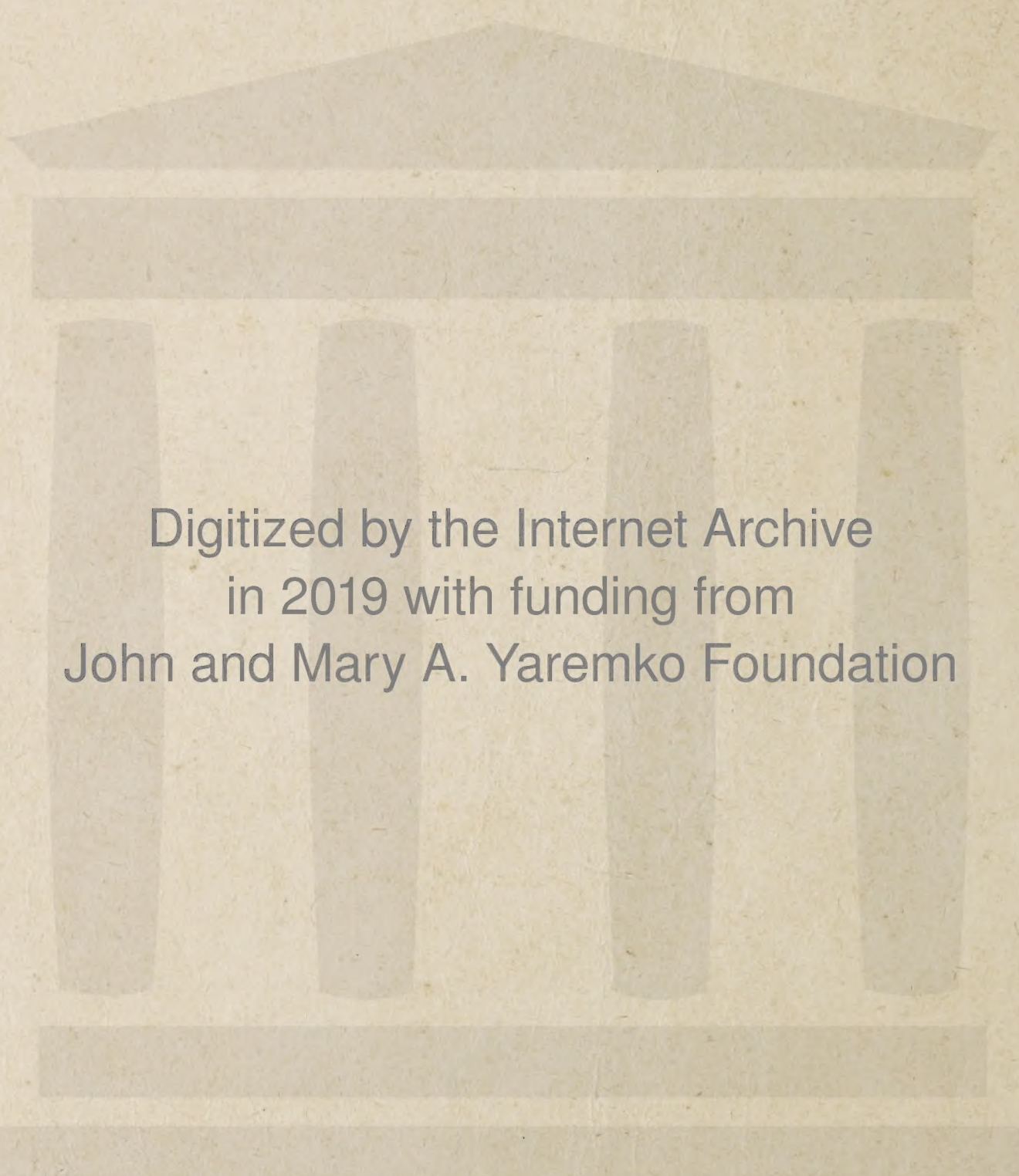

15

ВОЕННІ КВАРТЕТИ

СКЛАВ

ФІЛАРЕТ КОЛЕССА

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
John and Mary A. Yaremko Foundation

<https://archive.org/details/voiennikvartetyn00kole>

RB335439

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Kriegsquartette für Männerchor

von
Filaret Kolessa.

Gewidmet den Ukrainischen Legionären.

WIEN, 1915.

Verlag des Ukrainischen Kulturrates.

Видання
ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ РАДИ

Філярет Колесса

Воєнні квартети

на мужеський хор

присвячені Українським Січовим Стрільцям.

1. Пісня Січових Стрільців
2. Тим, що упали
3. Думка на чаті
4. Жовнярські похорони
5. Червона калина
6. Журавлі.

ДАР
ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ
КУЛЬТУРНОЇ РАДИ.
Wien, VIII. Strozsigasse 32 T. 12

Відень, 1915.

Накладом Загально-Української Культурної Ради.

Лев Туркелн
Люба Левин

Vom k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht (Z. 29314 am 2. Oktober 1915)
genehmigt.

1. ПІСНЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

Слова **Оси́па Макове́я**.

Мотив лемківської народної пісні.

Marciale.

f В го-рах грім гу - де, хоч зи - ма па де,
 В го-рах грім гу - де, грім гу - де,
 В го-рах грім гу - де, хоч зи - ма па де,

Зем - лю спо-ро - ли гар - ма - ти, Гре - мить вій - на,
 Гре - мить, гре-мить вій - на,

дуд - нить лу - на, Дро - жать ра - не - ні Кар - па - ти.
 дуд - нить, дуд-нить лу - на,

p Гре-мить вій-на, дуд-нить лу-на, *cresc.* *ff* Дрожать ра-не - ні Кар-па - ти.
p Гремить, гремить вій-на, дуд-нить, дуднить лу-на, *cresc.* *ff*

f Хто жи - вий, вста вай, бо - ро - ни - ти край,
 Хто жи - вий, вста вай бо - ро - ни - ти край,
f Хто жи - вий, вста вай, бо - ро - ни - ти край,

Вкри - тий ог - нем і мер - ця - ми, Не бу - де то - бі
 Не бу - де то - бі

сум - но у бор - бі Між Сі - чо - ви - ми Стріль - ця - ми.
 сум - но у бор - бі

p Не бу - де то - бі сум - но у бор - бі Між Сі - чо - ви - ми Стріль
p Не бу - де то - бі сум - но у бор - бі

Гей, гей!
 ця - ми, *pp* гей, гей! Між Сі - чо - ви - ми Стріль - ця - ми.
pp

f Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,
 Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,
f Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,

Взя - ти на - род наш в не - во - лю,
 І мо - ре сліз у край приніс,
 І мо - ре, мо - ре сліз у край, у край приніс,
ff І мо - ре сліз у край приніс,

Роз - бій і смерть і не - до - лю.
 І мо - ре сліз у край приніс,
 І мо - ре, мо - ре сліз у край, у край приніс,
p І мо - ре сліз у край приніс,

Роз - бій і смерть і не - до - лю.
 Та вступив ся кат
 Та вступив ся
f Та вступив ся

із вер - хів Кар - пат, Втік, на - че вовк ма - ні - вця - ми,
 кат з вер - хів Кар - пат, з вер - хів Кар - пат, на - че вовк ма - ні - вця - ми,
 кат, із вер - хів Кар - пат, на - че вовк ма - ні - вця - ми,

А - бо тут і впав, як у бій по-пав Із Сі - чо - ви - ми Стріль-

ця - ми. А - бо тут і впав, як у бій по-пав

Із Сі - чо - ви - ми Стріль-ця - ми, гей, гей! А - бо тут і впав, гей, гей! А - бо тут і впав,

як у бій по-пав Із Сі - чо - ви - ми Стріль-ця-ми, гей, гей! як у бій по-пав Із Сі - чо - ви - ми Стріль-ця-ми, гей, гей! гей!

Січові Стрільці, за свій край борці,
За всю рідню і свободу;
У них борба, се їх судьба
І дорогого народу.

І ряди могил не возьмуть їм сил,
Ворог тут беть ся з серцями:
Лицаря убє, - думка оживє
Між Січовими Стрільцями.

Хтож то там іде і перед веде?
Диво! се наші дівчата:
Личко як мак, кругом козак,
Душа стрілецька завзята.

Не цілуйте їх, на війні се гріх!
Ви уберіть їх вінцями!
Слава тим дочкам, щирим козачкам,
Між Січовими Стрільцями!

2. ТИМ, ЩО УПАЛИ.

Слова Богдана Лепкого.

Allegro moderato.

Що то за грім, о - сін - ний грім, Дрі-жить зем - ля, ва-лить ся дім,

Сьвіт го-нить в пропасть стрімго - лов, А всю - ди кров, а всю - ди кров.

Що то за град, ог - нен - ний град, ————— Лєсь

о - ло - во, як во - до - пад, Що ку - ля гук, що ку - ля

град, ог - нен - ний град,

свист, Па - де на род, як з ду - ба лист, як з ду - ба лист.

Andantino.

Sostenuto.

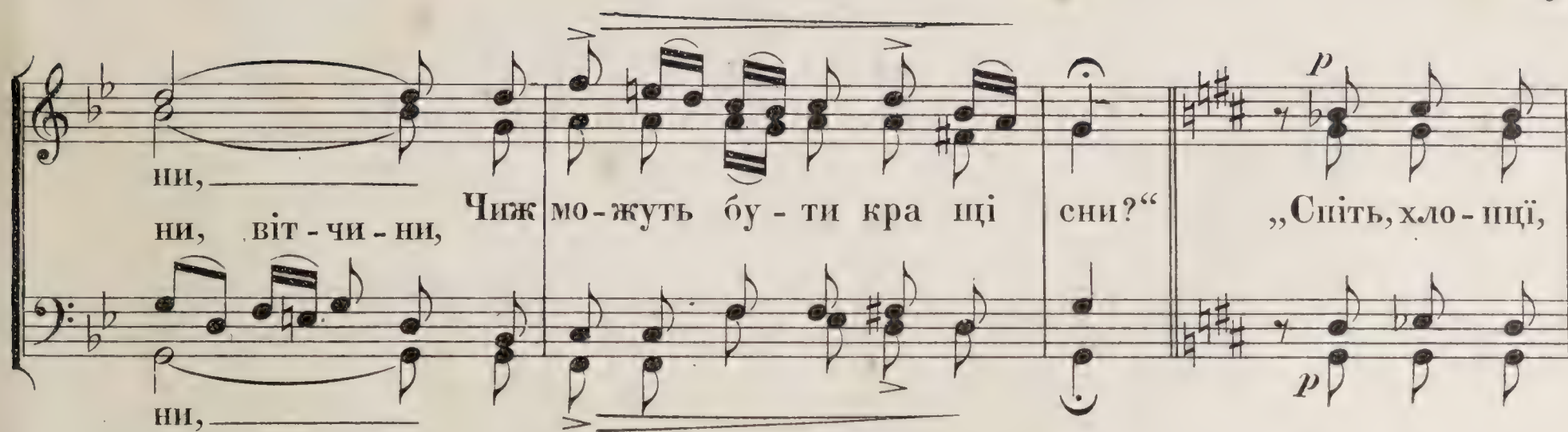
Па - де на - род, як зрі-лий сніп І „віч - но - ї“ не пра - вить.

піш, Лиш гук руш-ниць, лиш рев ка - нон Вко - ли - су - є на віч-ний.

Larghetto.

сон, на віч-ний сон. „Спіть,хлопці, спіть,спіть,хлопці, спіть,“.

до - лю, во - лю ти - хо Про до - лю, во - лю віт - чи -.

ни, ————— Чи ж мо-жуть бу-ти кра щі сні? „Сніть, хло-пці,

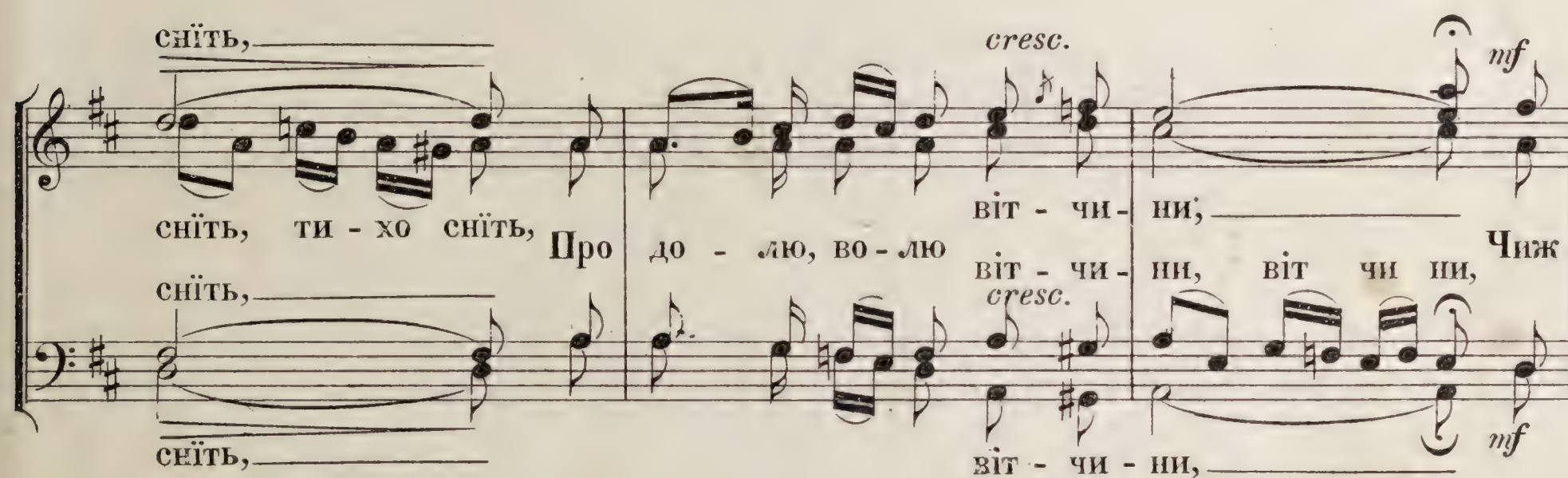
ни, віт-чи-ни, —————

ни, —————

cresc. сніть, сніть, хло-пці сніть, — Про до-лю, во-лю ти-хо

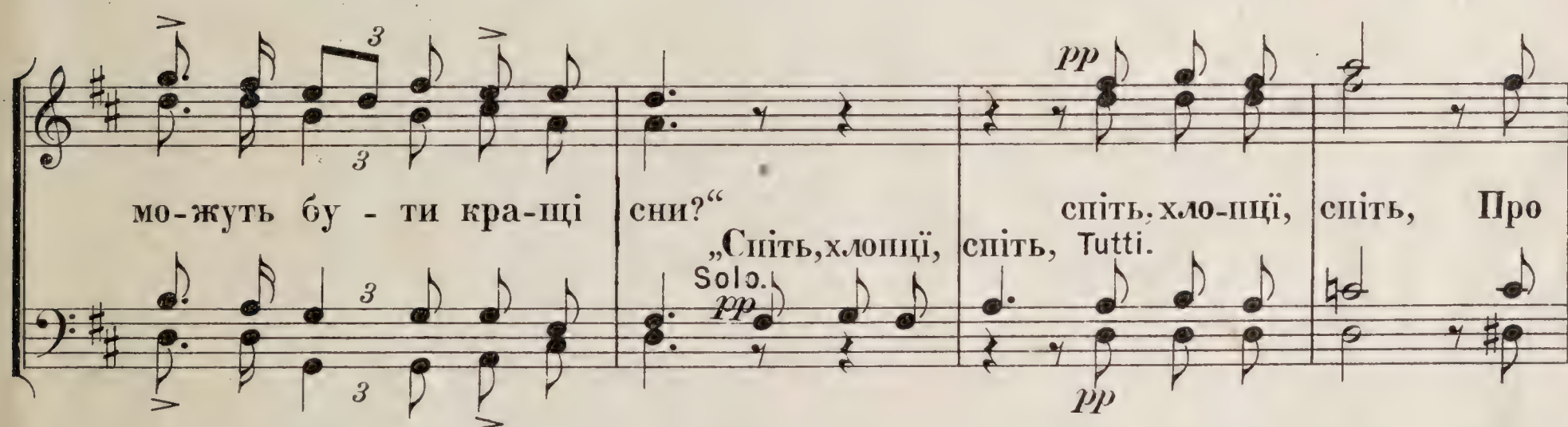
cresc.

сніть, ————— *cresc.* *mf* сніть, ти-хо сніть, Про до-лю, во-лю віт-чи-ни, —

сніть, ————— *cresc.* віт-чи-ни, віт-чи-ни, Чи ж

сніть, ————— *mf* віт-чи-ни, —————

мо-жуть бу-ти кра-щі сні? „Сніть, хлопці, сніть, Про

„Сніть, хлопці, сніть, Tutti.

Solo. pp

pp

до-лю, во-лю ти-хо сніть, ти-хо сніть, Сніть, хло-пці, сніть?

сніть, ————— *pp*

3. ДУМКА НА ЧАТІ.

Слова Василя Щурата.

Adagio. (*recitando*)

Solo. *p* Чо - го ти, сердень-ко, трем-тиш? сердень-ко, трем-
 Solo. *p* Чо - го ти,

тиш? Ку - ди ти, ду-монь-ко, ле - тиш? ду-монь-ко, ле -
 cresc. Ку - ди ти,

Tutti. *mf* тиш? Від рід-них лук, від рід-них піль Нас ді-лить більше, ніж сто
 Tutti. *mf* Від

миль, Від рід-них лук, від рід-них піль Нас ді-лить більше, ніж сто
 Від рід-них лук, від піль

милъ. Не до - ле - тить з нї - мих ру - їн До

Не до - ле - тить з нї - мих ру - їн

нас сю - ди ве чїр ний дзвїн, А про-мїнь со - нця, що там

До нас сю - ди ве чїр ний дзвїн,

згас, Згас і для вас, згас і для нас, згас і для нас.

morendo

За на - ми лиш ти - ша і тїнь, ти - ша і тїнь, Для

тїнь,

тїнь,

них шко - да з'у - сить, стрем - лїнь, шко - да стрем-лїнь, Ту -

стрем - лїнь,

cresc. *cresc.* все, —

ди, де яс - но, щас - но все, де щас - но все, Лиш

f *p* не - ре - не - се. *ritard.* *a tempo* *p*

сла - ва нас не - ре - не - се, не - ре - не - се. І - ї для на-ших шіль і

f *p* не - ре - не - се. *ritard.* *a tempo* *p*

лук, — *mf* *p* рук, —

лук, для шіль і лук, Ми ви - дре - мо з во - ро - жих рук, з во - ро - жих рук. Не -

лук, — *mf* рук, —

cresc. *f* *ff* трем - тить! —

хай же во - рог наш трем-тить! най во-рог тремтить! Тут, дум - ко, стань, тиж, сер - це,

cresc. *f* *ff*

p *pp* *ritard.*

цить! Тут, дум - ко, стань, тиж, сер - це, цить, — тиж, сер - це, цить! —

p *pp* *ritard.*

4. ЖОВНЯРСЬКІ ПОХОРОНИ.

Tempo di marcia funebre.

Слова Осипа Маковея.

tr *cresc.*

По мер ре-крут в не-при-віт-ній стов-ли-ці, Да-ле-ко від сво-го се-ла,

tr *cresc.*

Від ма-те-рі, у - бо - го-ї вдо-ви - ці, Від люб-ки, що в се-лі жи-ла. По-

cresc. *f.*

мер, не ба чивши у час ко-нан-ня Ні сліз-ки жа-лю,

cresc. *f.*

По-мер,

p *tr*

ні зіт-хан-ня, ні зіт-хан-ня... Вже йо-го і вже йо-го ве-

p *tr*

зуть *mf*

зуть на чор-нім во зі, В мо-ги-лу піп йо-го ве-де, В мо-

mf

В мо - ги - лу піп йо-го ве -

ги - лу ні в ве - де, Му - зи - ка гра - є мар - ні по до - ро - зі, Гур -
де, Му - зи - ка

ток во - я - кі в мовч - ки й де, Ли - ше не вид - ко бі - ля до - мо -
Гур - ток Ли - ше

ви - ни Ні ма - те - рі, ні вір - но - ї дру - жи - ни, ні дру - жи - ни...

А там в се - лі вдо - ва у бід - ній ха - ті До си - на пи - ше лист дріб ний:

„Мій си - ну люб - ий! що чу - ва - ти? Чи ти не - ду - жий, чи гнів - ний?

Кла-няєсь На-стя Ва-си-ле-ви сво-му: Чи ти при-ї-деши на різ-дво до до-му?"

По-мер ре-крут і тру-би грають сму-тно Йо-му са-мот-но-му в тру-ні...

Під ві-ком жаліс-но-ї гри не чут-но, Бо він спо-чив у віч-нім сні. Під

ві-ком жа-ліс-но-ї гри не чут-но, Бо він спо-чив у
Під ві-ком Бо він спо-

сні, у віч-нім сні, у сні.
сні, у віч-нім сні, у сні.
снів у віч-нім сні, у сні, у віч-нім сні, у сні.

5. ЧЕРВОНА КАЛИНА.

Мотив народної пісні.

Marciale.

p

Гей, у лу-зі чер-во-на ка-ли-на по-хи-ли-ла ся, —

p

по-хи-ли - ла ся,

Чо-гось на-ша сла-вна Ук-ра-ї-на за-жу-ри-ла ся.

за-жу-ри - ла ся.

f

А ми ту-ю чер-во-ну ка-ли-ну під-ні-ме-мо,

f

А ми ту-ю

p

А ми на-шу сла-вну Ук-ра-ї-ну, Гей,гей! роз-ве-се-ли-мо.

p

А ми на-шу

6. ЖУРАВЛІ.

Слова Богдана Лепкого.

Мелодія Льва Лепкого.

Згармонізував Філярет Колесса.

Andantino.

Ви-диш, бра - те мій, То - ва - ри - шу мій: —

бра - те то - ва - ри - шу

Від-лі - та - ють сі-рим шнурком жу-ра-влі в ви-рій, в ви-рій. Кличуть кру, кру,

Кли - чуть

кру, — в чу - жи - ні у - мру, — За - ки мо - ре пе - ре -

кру, кру, в чу - жи - ні у - мру,

ле - чу, Крилонь-ка зі - тру, — кри - лонь - ка зі - тру. —

Мерехтить в очах
Безконечний шлях,
Гине, гине в сірій мраці,
Слід по журавлях.

Чути кру, кру, кру,
Вчужині умру,
Заки море перелечу,
Крилонька зітру...

Vom Preßbureau e

k.